

MIRARI ZEARKA

JAINKOARI BEGIRA

Jainkoari begiratuki, bere emankortasunarekin arkitzen gera aurrez aurre. Ontasun utsa da eta berezko zaio ixuri-bearra, filosofiak dasaigunez: "Bonum est diffusivum sui". Baiña ez uste, derriorrezko lege au akats bat bezela etsiko duala Jainkoak. Atsegin zaio bere izate neurrigabearen ontasun-ale batzuek sorkarien artean jaulkitzea, auen berganako joera estutzearren.

Sorkari bakoitzak iturburu ortatik artzen du, izateakin batera, bere zer-nolako guzia. Ezaren magaletik bizitzara jaurtitzean sortzen da Jainkoak izakiekin duan lenengo zer-ikusia, artue-mana. Eta ez daonekin moztua gelditzen bere esku zabaltasuna. Ezerezetik sortua, ezerezera dute berezko joera. Ez daukate bere baitan iraupena eskei-ñiko dien oiñarririk...

Iraupenek bi orri dauzka: Iraupen soilla ta izaki bakoitzari dagokion egikera. Iraupen soilla, gauzen izate utsa bezela da. Egikera ordea, izate bakoitzari ezartzen zaion edonolako eginkizuna (bizi, ulertu eta abar.). Esan degunez sorkari baitan ez dager iraupen bikoitz au darion iturri-rik. Orregatik izadi gainean ba-da esku indartsu- ren bat. Eta norena diteke esku ori, guzien egille-

arena ez bada?

Orrela, izadi guztiak Jainkoaren aztar-
na bizi ta sakona darakuskigu. Eta sorkari oroen
txokotasun beroenean dirakin bizitza, Jainko itur-
ritiko tantatxo da. Alderdi guzietan Jainkotiar
eskuaren txertua ikusten degu eta munduko zabale-
ra estaltzen duten izakiak, esku orren agerpen diz-
diratsua eratzten dute. Agotz izpia eta ar-txintxar-
ra, lora orria eta erle egoa, Alguztidunaren ager-
pen dira... Zerua eta lurra. lenen arazle-gaitia-
ren (Causa efficiens) agiriak dira. Orra bada, i-
zadia Egillearenganako argi-bide biurtuta! Izadia
Jainkoaren ispillu...!

Miraria Jainkoaren agerpen berezia.

Ikusi dugunez, onura eraso jatorrena da-
rio Jainkoaren eskutik, izadiaren gain. Baiña Jain-
kotiar erauntsi orrek, zirriku ta zoko legorrik
uzten ez baduere, gizon alorrena dator indartsu ta
bizgarrien. Adimendun izaki auetan bere antz egiz-
koa ikusirik, ez da esku labur eta eutsien legera
jokatzen Jainkoa. Gaillurrik argitsuena jotzen du-
tzen dute bere agerpen eta agiriak gizonarekiko
artu-emanetan; ez baidago atalik gizonarengan agi-
ri oien ikara gozoa jaso ez duanik.

Almen ugarizko xorta da gizona, baiñan
adimenak daramaki erregetza makilla eta adimenari
agertzen zaio Jainkoa, naiz zuzenki, naiz zearka.
Zuzenki: Goiagerpen (revelatio), iragarki eta I-
dazteun'ekiko goiargi (inspiratio) bidez. Eta ze-
arka: Sortarazpen (creatio), zaitzatasun (provi-
dentzia), mirari eta orrelako berezikien bitartez.

Aipagarria da Jainkoa adimenari zuzenean
damaizkion agiri oietan. Baiñan aipagarriagoa de-
ritzaiagu lurtarro, zearka eta sentzuen bidez es-
keintzen dizkionetan. Gorputz astun bat daramagu
tirriki-tarraka larrian eta orregatik egokiagoak
jotzen ditugu, gorputz eta anima eragipen berdiñez
dardarazten dituan agerpen eta agiriak.

Agerpen auek eskutik daramate adimena Jain-
koaganaiño. Munduko joskera akatx gabea ikuste ba-
karrak kilima sakona damaio, Egille altsuaren es-

kuak ikusten baidu joskera orren zear. Eta Jainkoa ikusi egiña bada ere, "mundua sortu danetik, egindakoen ezagueraz ikusgarri eginda". (Err. 1,20) Orregatik dio Linneo jakintsuak: "Ikusi dut Jainko guzialtsu, neurrigabe, jakintsu, betikorra, sorkarrien artean igarotzen eta lau orritan gelditu naiz".

Baiña, ba-da agerpen auen zabalduan, berezitasun erraiak inguratuta dagoan bat; garrantzi gaillurraren lenengo mailla irabazi duan bat: miraria. Mirariak, gorputz eta anima, adimena eta zentzuak, ukaldi batez astintzen ditu eta begi zirkular batean, Jainkoaren aunditasun aurrez usten ditu. Egite guztitan erakus oi digu Jainkoak bere eskuaren dizdira, baiñan mirarietan bere arpegi osoa azaltzen duala dirudi. Arri ta zur uzten gaitu munduko joskerak, baiñan mirariaren aurrez, arritasunak indar oieza du. Gizonaren belauna lurrari lotua gelditzen da ta biotza Egille bakar-rangana aidatua. Zer dala-ta mirariaren indar berezi au? Gogozkoa ta gaizkoa, zerua ta lurra lokarri bakarrez, indar berdiñez estutzen ditualako. "Gertakizun ukigaia, (sensibilis) oieza ta jainkotiarki egiña dalako".

Aletu ditzagun nolatasun

auk:

"Gertakizun ukigaia" izateak, ez du atzapar artean artzeko gai dala esaten. Zentzuen jabetzako edo menpekoa dala soilik. Orregatik ez ditugu mirari izentatzen ezkutasunean gertatzen diranak; ez bai daude zentzuen jaurerritzapean. Miraria zentzuen indar-legekoka da, zentzuen eskukoa. Ortik dario gizonaren bizitzan eta jokeroan euki duan zerikusia, eskuarte, Lourdes'ek-eta argi dasaigutenez...

"Oieza" itz onekin, izadiaren ibiltza zuzentzen duten legeetatik-at dagola-edo esanai dugu. Munduak daraman bide egiñetik ateratzen dala, alegia. Ez da oieza, adibidez, egunero agoratzten dugun ogi pusketa. Ez da oieza aroaren eta lurraren eragipenez datorkigun ale eldua eta ez diogu mirari izenik ordainduko. Baiñan landara txigortuak ale ori "Jesus" batean ematen badigu, miraria deituko diogu. Eta mutuari tximist-unean mingaña askatzen bazaio, miraria dala dasakegu...

"Jainkotiarki egiña", azkenik. Nolatasun onetan datza mirariaren oiñarririk mardulena. Berak

sendotzen ditu beste bereziki guztiak. "Jainkotiarki egiña" dala esatea, mirariaren inguruan sortu diran korapillo guztiak illargiaren adarretaraño uxatzea da. Egizko miraria, izadiko oi-legeak ganezten dituan gertakizuna da, esan dugunez, eta lege oiek jarri zituanaren eskutik darioke, Jainkoagandik bakarrik. Ez dute bada illunpeko sorginkeriak edo eskupeko indar ezkutuak zerrikusirik mirarietan. Eta ez dago edozein zoko bazterretan billatzen ibilli bearrik, Jainkoagan bakarrik dagoanaren arrazoa. Jainko-eskuaren txertua darama-ki mirariak... Beragandik dator eta beregana dijoa.

Jainkoa bada guztien egillea, nolaz ditekete mirari guztiak izadi-legeekiko duten aurkatasuna? Ori jaurtitzen digute begietara egiaren etsai maltzurak. Nola erantzun? Agustín deunaren itzakín: "Nolaz dagoke izadi-legeen aurka Jainkoareh naimena iturri daukana? Gauza bakoitzaren izatea bere naimena soillik baida"(1) Ez dago bada, gezur-zaleai bururatzen zaien odoleko aurkatasunik mirarian. Ori egille altsuaren aurka legoke. Berdintsu dio Tomás deunak ere: "Jainkoari dagokionez ez dagola aurkatasunik mirarietan eta egindako bidetik ateratzeak ez damakilla aurkatasun aztarnik, Egille bakarraren naimenez gertatzen diran bitartean"(2). Jainkotiarki egiña da, ez Jainkoaren aurka.

Orra miraria Jainkoaren agerpen landuena ta borobilduena. Nolatasun auek eskuarte erabatekoa damaiote eta gizonaren gosegarría zearo aseaz, argizko bide zearka Jaunaren billa abiarazten dute. Miraria zentzukoia da, oieza... Eta nai ta naiezko arritasuna sortzen du. Gaiñera Jainkotiarki egiña, da. Eta Jainkoaren eskua ikusteak -errez ikusi ditekete mirarian- astindu epela ta izu onuragarria dakarki. Ementxe datza Lourdes'ko-eta mirariak mundu zabalean eta aldi sakonean izan duten burrunnda otsa; Lourdes'ko-eta gertakizunak izan duten ondorio txalogarria. Aitor dezagun bada: Miraria Jainkoaren agerpen egizkoena ta arrigarriena da; agerpen bizia mamitsua. Jainkoaren lantegitik eroritako txirbilla; bere oñetakoan autsa ta bere arnasaren lurriña...

Mirariaren zergatia

Jainkoak dagizkianak bide ta jomuga izentatua daukate. Jakintsua danez zer-

baiterako zuzentzen du bere egite oro. Ain zuzen ere, bi jokera ikusten ditugu Jainkoagan; Gauza bakoitza, dagokion bidetik eramateko alegiña. Eta noizpenkako bide orretzekiko kuku-jotzea; beste bide oiezari eltzea. Jokera au mirarietan dagerki-gu.

Orain galde genezake: ba ote mirari errietan elburu, jomuga ta noratze izentaturik? Ba ote Lourdes'ko-eta gertakizun oietan xede aipagarririk? Hegel eta bere aldekoak, irripar erruki-tsua eskeiñiko digute miraria aipatu utsakin. Eta gurean badiraugu, "buragabekeria, okerrak zuzentze lotsagarria litzakela miraria Jainkoagan", esango digute. Baiña bost ajola guri auen totelkeria. Jainkoa Jainko dan bitartean, gauza guztiak eta bakoitzak badukete bere zerregiña ta betebearra... Baita mirariak ere.

Mirariak Jainko-neurrigabetasunaren agiririk garden eta aratzenak dira eta aunditasun orren ezaugarritzat egiñak. Ez dira "okerrak zuzentze lotsagarria", edo gaizki egiñari erantsitzen zaion adabaki zarpailtsua; baizik Jainkoaren esku-ko alguztitasuna eta izadi-legeen berekiko menpe-tasuna agertzen dituan era zeatza.

Gaiñera, goi-agerpenaren (revelatio) eta Kristok eraiki zuan Elizaren sendogarritzat bidali oi ditu Jainkoak mirariak; Elizaren ederre-rako eta bere etsaien lotsarako. Eta Elizaren oiñarri sendoa izatea dagozkie. Geiago: Ez dira Elizaren oiñarritzan gelditzen. Gizadiaren eguneroko gogaikeran eskuarte ta eragipen bikaiña dute. Siñis gogorren norberekieriari emandako erantzun erabatekoak dira. "Linguae (miracula) in signa sunt, non fidelibus, sed infidelibus" (Cor. 14,22). Ez ordea, beroiek txirbil eta ezaren maiztar uzteko, baizik Jaunaren almena ikusiaz, oraindik eskein ez dioten burua eta biotza eskein dezaizkioten. Diderot nolabaitekoaren aitorrez: "Mitxeletaren egoa ta begia aski dira siñisgabea erreka jota uzteko". Eta miraria ez da gauza ta buru siñisgogorra zerraldo uzteko bakarrik... Baita bide lardatx artatik siñismen bizira jasotzeko ere. Ortan diardu...

Azkenik gizonarekiko artu-emanak indar-eztutzeko zerutik jetxiak dira mirariak. Beste elburu-ale asko aurki ditezke agerpen berezi, arri-

garri onetan, baiñan guztiak azkenengo onen esietan sartu ditezkeela deritzait: miraria Jainkoagarena garamazkin argi-bidea da...

Lourdes'en

Mirariaren zer-nolatasun guzti auek, Lourdes'koetan biziki mamituak daude. Geldo jarduna da Lourdes'en mirirarik ez dala esatea. Alperrikako lana bada begiak itxi eta eguzkirik ez dala aitortzea. Norbaiten agoz "Lourdes Palestina berri bat da, gertakizun berdiñakin. Emen an bezela elbarrituak ba-dabiltz, itxuak ba-dakuste, legentsuak garbituak dira"(3). Eta guzti auek begiz ikusi, eskuz ikutu ta zentzuz igarri ditezkenak. "Zentzugaiak, oiezak Jainkotiarki egiñak". Orregatik zabarkeri utsa da, "arrazoimenak eskubide guztiak galtzen dituala Lourdes'en...-edo ori. Txepelkeria Bernhein eta Alberto Bonjeaun jakintsu izenekoen izkera: "Lourdes'en gertatzen diran guztiak irudipenean daukate sustarra. Eta burutatze (sugestión) landara iruzurkoiaren aleak dira ango mirariak" (4). Egi arkaitzari, lumazko ezpataz ume antzean erasotzea da ori...

Gaiñera mirariari dagozkion xede ta elburuen jabe dira Lourdes'koak. Ixkanbilla samurrean dagerkigu Jainkoa oietan eta pake zale. Baiña gizonaren zeregiña lurrean bakarrik dagola diotenai eta bere eskubideak zapuzten dituztenai maratil iriki gaitza jartzekotan arrazoimenaren atean. Bere bizkar irrikarkara bota nai zutenai, eztarria korapillatzekotan. Ez dator ordea, arrazoiez beterik, nai lukena iristera. Mirari bidez bere "esku ko bost beatzak erakustea" naikoa deritzai. Eta aitor dezagun René Schwob'ekin (5): "Munduaren jabe ziran arrokeri puetzillari begietako autsak astindu badizka Lourdes'ek, bertan Gogo Deuna ikusgai (visibilis) jectxi dalako da".

Ba-dira Lourdes'ko mirari kutsan beste zergati-aleak ere. Auxe dagerkit danen buru: Mirariak dirala-ta lainodi maillaraiño jaso nai luke Jainkoak Mariaren bitartekotasuna... Onek mamitzen du Lourdes'ko zeresanai guztia. Orixe da gertakizunen ardatza...

Berezitasun au ezpaltzeko toki ta beta ezean, amaiari nagokio Leon XIII'garrenaren itzakin; Lourdes'en Maria'ren bitartekotasuna ikusteak sorrarazten zion intziri-pilpira itxaropentsuakin: Lourdes: orra gure bizia ta itxaropena. Lourdes'ek salbatuko gaitu".

Joxe-Austin, Pasiotarra

- (1) De Civ.Dei, l. 21, c, 8, 2.
- (2) Summ. Theol. I, qu. LXX 105, a. VI, c.
- (3) A. G. C. Ocho días en Lourdes pag. 31.
- (4) Dr. Boissarie. Lourdes. Historia médica (M. 1893) pag. 287.
- (5) La Capital de la oración. (Buenos Aires. 1946) Pag. 59.